

Acte iurich

10
9
11
10
11
9

Inquet corrich en l'acte y en
prova original de los señs
Bosch y Galceran
escrit expresament per la nena
Conchita Galceran.

1870
1871
1872
1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

La mona

Juguet còmic en lacte y en prosa original de

los dñs Bosch y Galceran

escriu expresament per la mena

Conchita Galceran

9
DIPLOMA

THE UNIVERSITY OF

THE STATE OF

NEW YORK

GRADUATE SCHOOL

Personas

=

Pablito Guerrero

Candida

D. Pau Guerrero

D. Ygnocent Guerra

Cayo.

=

1915

W. H. A.

Acte unich

=

La escena representa una sala despartix
 d'una casa acomodada: porta al fondo,
 dos a la esquerra y en primer terme dreta
 un balcoi: sobre la porta del fondo un rellotje
 de paret = alfombra = sillons o butacas: taula
 ministre = tauleta rodona al tapete = recado de es-
 crevier = llibres papers = un mapa gran a la pa-
 ret: altre taula cuadrada al fondo dreta: llapis car-
 boi = dos botellas d'aiguardent: una mona de pasta.

=

Escena 1^a

=

Cayo. Cándida - luego D. Pau.

=

Cay. Be': que hi dius?

Can. Que no pot se'.

Cay. Vamós tonta, feshi un pensa-
mentot!

Can. Ja t'he dit que jo no acos-
tumo a' desdirim d'una pa-
raula.

Cay. Be', que trobas que per tu'
soch poch?

Can. Qu'has de se' poch! Si ca-

si en sobras.

Cay. Que soch poch cayo, vuy di?

Can De nom si que ho ets, pero lo qu'es de fets...

Cay. Ay, vatua! Aixó es insultar-me! Si ho soch desde'l dia que vareig neixe.

Can Que no: trapella!

Cay. Com s'enten?

Can Diguessis desd'el dia que t'varen bateija!

Cay. Ay vatua! Tens raho!

Can Ya' mes, encara que ho fossis de fets, no podria se', per- que ja t'he dit que t'rich paraula dada.

Cay. Mal fet: avuy dia el que te
paraula no porta cap casse-
lla' al enterro.

Can. Que vols di'?

Cay. Que l'ordre del dia es fe' y
di lo que no pensis.

Can. Fuiq tonto, fuiq!

Cay. Y has de pensa', vaya yo ca-
liente....

Can. Ay! Cayo! Cayo! com que 'ts
tant llarch, la sabs molt llar-
ga.

Cay. No ho crequis

Can. Que, que 'ts llarch?

Cay. Que la sapiga llarga.

Can. Calla! que ve' l'amo.

querro

Cayo!

Cay. Mmana, senyo'?

D. Pau. Mmira que tens d'ana' a bus-
ca'l moy dintre de un rato,
sabs?

Cay. Molt be diu

Can

ap.

Bo'! el diabló!

D. Pau. Avuy es Pasqua, y no hi ha'
remey, tinch d'ana' a com-
pra' la mona.

Can

ap.

Bona mona' us dara' ell!

D. Pau. Que hi farem! Aixís ho hem

hem trobat y aixis hi ha' que
ferho. Are palmó, are mona,
are... diables y gasta. y... sort-
te' que 's fill del noy gran que
si no, 'm sembla que per mo-
na li-davia mico, y per pal-
mó...

Can. Tant que 'l fa' enfada' quant
be'...

D. Pau. Que hi faras, es fill del gran,
li soch avi, y dihen molt
be' que 'ls avis son dos vege-
das pares.

Can. Jo de vosté li enviaria.

D. Pau. No, no: que viviqui, apesar
de que 'm dona algun dis-

gust, per això te aguderas
que m' distreuenen. Tu no'l
coneixes, oy Cayo?

Cay. No senyo: com que desde
que vosté va' torná de Caldas
no ha vingut cap dia...

D. Pau. Oh! es molt aixerit! quapo
com el noy gran: es a dir,
com jo, perque 'l noy gran
té un defecte a n' al nas, es
a dir, té tot el nas de la se-
ua mare.

Cay. Tot!

- ap.

Si que den una ben carregat
ab dos massos!

D. Pau. Pobre Caidia! Em fi, no hi pen-
sem ones: en recordantme d'
ella ja'm poso trist y malhu-
morat.

Can. Miris que es tart y...

D. Pau. Ay, tens raho'.

a Cuyo

Ei no tardis a'n'al a bus-
ca'. Jo no tardare' molt, lue-
go soch aqui

Se'n va'

Escena 2^a

Dits meus D. Pau

Com. Veu's? Tan que diu de l'
moy que si es o no es dolent,
y cuant el te'l devant, li
can la baba contemplant-
sel.

Gay. Per lo que sento, deu esser
molt entremaliat?

Com. Que si ho es, dius? entre-
maliat y mitj. Quant el
veig ja tremolo! dona mes
feyna ell sol, qu'un regi-
ment de soldats de tropa.

Gay. Ja tinc ganas de conceirel.

Com. Ja't passaran desseguida:

no t'arrendo la ganancia! M
sembla qu'aray treballarai per
tots los dias del any.

Cay. Ay! natua!

Can. Quant te dich jo que m'hi ha'
un fart!

Cay. No sera tant com dius!

Can. Que no? Prega a' Deu que no'n
fassi cap com la que va' fe' l'
any pasat.

Cay. Donchs jo ab lo que dius, ja
friso per coneixer, y'l vaig a' bus-
ca' desequida.

Can. Ves, ves; ja m'ho sabras dir
quant fassi un quart que'l
tinguis aqui.

Cayo se'n va pe'l foro

dreta

=
Escena 3^a

=
Candida sola

=
A son temps crida y soroll

de plats beneats per diu

y la ven de D. Ignocent

Aquet pobre te ganha de coneixel
y jo sento que'l col·legi no siga
a San Gervasi o' a Sarrià qu'
aixis tardaria mes a' venir, pero
la plassa de Sant' Ana es tant

a' la vora, que luego tindrem la
nuvolada: aviat, plourá, pedre-
gara y tronará.

.L'auenta-

Nada, nada: descansen are
que'ns baga: be' prou que vin-
dra' la feyna! Ja t'inch sort qu'
aquesta vida se m'acaba. Aviat
seré la Candida municipala, si
perque la que's casa ab l'alcal-
de es alcaldesa, y casantme jo
ab en Timenes, es clá' seré muni-
cipala! Ay! t'inch unas ganas de
trobarm'hi! Encare en t'inch per
mitj anyet! Caramba! Y qui
'ns sis mesos trobaré tant llarchs!

Tot hom diu mal del matrimoni,
pero veig que tot hom es casa.
Que ho deuria fe? No deu se
pas tant dolent com aixó!

Seroll de plats y vasos

que's trencan

Ola! La Virreyna ja viu! El
vehí d'aquí l' devant. Ja hi
som. Terremoto trenta set d'
aquesta semana

D. 4g.

Dins

Y aixó, y aixó, y tot ho fare
a bossos, aixis.

Can.

Aquest si que no es estrany
que'n diguin mal

D. 4g.

Dins.

Y després d'això, a n' a tu, al
capità, al comendant, al coronel,
al general y a tot l'exercit
hagut y per habé.

Can. Aquest home es un mal vent;
avuy el terremoto dura! D'a-
quí si que se'n podria fé una
comedia que n'diguessen "Los
terremotos del carré de Petrixol!
Ja parlo com una municipala.

Deste dui y acompa-
nyantse ab la campane-
ta de la porta del país
canta Pablito com en lo
dia dels Ramis.

Call. Obrui, obrui, obrui que volem

entrá

Can. Bó! Ja hi som! Ja s'ha aca-
bat la pau de casa don Pau.

Candida va a obrir y

Pablito segueix tocant

y cantant fins qu'es

a la porta del foru.

Escena 4^a

Pablito. Candida y Cayo

Pabl. Obrin que volem entrá.

Can. Ja es dins! Calli si pot!

Pabl.

Cantant.

"Ya estoy en la grata
celeste mansion"

y de repente diu.

Y l'avi? Ahont es l'avi? Que
no hi es l'avi?

Can. No.

Pabl.

representa molt serio.

Es diu, no senyo.

Can. Y que no es igual?

Pabl. No.

Can

representa a n'ell

Es diu, no senyo.

Pabl. Tu no ets senyo!

Can. Be raho! Ay, natua! Que's hem-
pat!

Pabl. Bé, mireu, parlem de tot:

de'm porta un a' casa

costat y pregunta molt

depressa.

Que trigava molt l'avi? Qu' ha anat molt lluny? Que ja ha comprat la mona? Que trigarem gaire a' dinar?

Cay. Uy, uy, uy.

Can. Sempre te'ls budells vuyts

Pabl. No son vuyts que son nous y els haig de fe' tornar vells.

Cay. Ay, vaua! Te' raho!

Can. Si, vuyts y nous y carbas que no lligan.

Pabl. Però que lligarian molt rabe'

ab una mica de pisco-labis!

Cay.

Com recordant.

;Pisco-labis! D'aixó si que no'n
tindrem, oy, Cándida?

Can

Ab que's menja?

Pabl.

a Cayo

Pisco-labis, vuy di alguna cosa
per fer passa la gana.

a Cándida

Ave, tu diras ab que's menja.

Can-

deixantlo

N'hi ha un fart!

Pabl. De que n'hi ha un fart? Si
encara no m'has dat res.

Cay.

Be', be'; deixiu correr: y men-
tres esperem que'l senyo torni

diguins aquella decima de sant
Pan.

Pabl. No es de sant Pan, que's del
mestre!

Can. Signi de² qui vulgui: la que
va' dir a' don Pan el dia del
sen sant.

Conj. Si que jo encara no era aqui
y no vaig sentir-la.

Pabl. No val res allo'. Lo qui us dire
es un tros de vers mes cayo...

Cay. Abes que jo²?

Pabl. Que'n tens res tu' de cayo²?

Cay. Em trinch el nom.

Pabl. Que's taloi

Cay.

Ay, vauua! Are'm diu talos!

Can. Diqui, diqui, senyoret un tros
de vers...

Pabl. Si, una relacio' d'ina comedia
que vaig senti que'n Vico la
deya.

Can. Que diu, qu' un mico la deya?

Pabl. En Vico, home: un comich.

Can. Ah! Be'...

Pabl. escarnintlo.

Ce'...

Can. Diquil, diquil! y tu calla.

-ap-

Mentres tant no fara' cap dia.
bladura.

Pabl. Donchs seyen y escolten! Aquí

es el públich.

Es hi' para la cadria a

un canto formant filera

y despues de dit lo parla-

ment, Cablito entra a'

la primera porta esquerra

El meu o' mena que fassi

aquel pape' podra' dir lo

ven que mes li agradi'

y que fanga agrada'

al públich.

La he visto! Con tintes rojos
de rubor, mal escondido
el rostro. ¡Que te ha valido
ocultarlo de mis ojos,
si hay espejos confidentes

donde tu far se rebata
como el cieno se delata
bajo el cristal de las fuentes!
Así, para eterna calma,
debiere el amor tener
espejos por donde ver
el hondo perfil del alma!

.....
¡De mí huyó!... Vi con espanto
a quien fue luz de mi vida!
Que hermosa estaba afligida!
Sentí su anhelar, y en llanto
míve romper sus pesares
tras las lunas arogadas,
cual limpias perlas cuajadas
en el fondo de los mares!

Dichas y amor de mujer
 engañosas como el mar:
 ¡Cuanta hermosura al mirar!
 ¡Cuanto amargor al beber!
 Lo que mi hija oyó a esa gente
 fué por ella! Ya he podido
 conocer por el silbido
 que andaba aquí la serpiente
 ¿Gras?... Odio?... Amor?... ¿Que es esto?
 ¿Rujo o gimo?... ¿Es sangre o lloro?
 Si es infiel, ¿por qué la adoro?
 No! me oye Dios; ¡la detesto!!
 Ah! que de mis ojos tira
 cual si la amase: lo mismo.
 Vista puesta en el abismo
 cuanto mas teme mas mira!

Por allí va: el rostro yerto
que andar disimulo aviva.
¡Bontón de carne lasciva
sobre un espíritu muerto!
Un hombre le habla y la para.
Le conorco! - Manotea
con furor... No! abofetea
desde su sitio mi cara!
Julia se aleja de allí:
él sigue tener su huella:
¡todos se fijan en ella!
¡todos pensarán en mí!
No ya dicha: no ya amor:
¡mi honra quiero, mi honra herida!
Si su vida no es mi vida
¿porqué su honor es mi honor?

Can.

aplaudit.

Bravo! bravo!

Can.

Bien! molt be'!

=

Escena 5^a

=

Dits meus Tàlito

=

Can.

Es un xicot de profit, si no fos tant dolent.

Can.

Y mossega 'l castella' que's un gust.

Can.

Sera' l'orgull dels seus papais,

si algun dia ab alguna de las
sevas, no's tira del balco a baix.

Can. O no's penja com va' fe' sant
Tomás

Can. Judas, home, Judas! Ets molt
tonto!

Can. Bé, tot comensa ab efa. & Que
den fe' alli dintre?

Can. Res de bo', ja t'ho pots pensar

Can. Veyam.

Can. Pobres de nosaltres!

Escena 6^a

Al anar a' entrar surt

Pablito ab la bata, casquet

y olterar de don Pau: aquells

quedau parats.

Pabl. Cándida, Cándida, Cándida!

Las tres veus depressa y

ab molta gravetat.

Ja t'he cridat tres cops! Avuy
qu' es Pasqua, arregla al senyo-
ret Pablito una mona de tres
o cuatru ous ab forma de
truita a' la francesa.

Com.

quanten.

Un rabe fregit li arreglaré.

Pabl. No vabes no n'hi fregeixis
que no li agradan.

Cay.

nient

Ja, ja, ja!

Pabl. Y tu de que rius tanasi! alsa
fora d'aquí, depressa!

Cay. Miris que fa mal be' la bata
del senyó, y despres...

Pabl. Vesten o't-tiro un trasto.

Cay.

- Anantien -

Y ho faria!

Pabl.

livantli una cadira

Ja ho he fet.

Cay.

Salvem las camas.

- fuig corrents -

Escena 1^a

=

Pablito sol, passijantse molt grave.

=

Quin servey! No sé perque han
de dir criats a n^o aquets mal
criats, qu' un al pendrels per
criats, se'ls té de criar de nou!
Jem! jem! jem!

Transaccio' repentina tirant.

per terra, bata, casquet y

olleras.

Fora! fora! Que té de se' pe-
sat se' un senyo' serio! Y qu'

ha de se' causat teni mal genit.

Ca'! no fa' per mi.

Cantant.

"Jo soch un jove
de broma y de trueno
com n'hi ha' poch's;
y per a'ispa..."

Parant de repent.

Vaja'! no serveixo per canta'!
Ho faig tant malament com
se'.

ab to' dramatiq.

Ah! Ya estamos en el seno de
ca'l avi!

natural.

Si esta' molt be' a'ca'l avi;

mes be' qu' a' cal sogre tant
que la gent l'alaba!

- al publich -

No es veritat? Que no hi van
vostes a' ca' l'avi? Potse' no'n
tenen? No? Donchs ja' ls hi
explicare' lo qu' es ana' a' ca'
l'avi. Figurintse vostes que
jo y com jo, crech que mes
de ciatre, estich tot l'any
teneat al col·legi, menos las
diadas que l'avi m'envia
a' busca', perque han de sa-
be' que jo trich els papais
fora. La vida del col·legi
es molt pesada, molt carre-

gosa: cada dia 'l mateix! A las
set del demati de pens a terra:
rentat, pentinat, y a missa:
surts de missa, repaset y xacola-
ta. Ah! 'ls dech di que a' n' als
que no 'ls hi agrada 'l xacolata,
com a mi, no 'ls hi donan res
mes: es a' di, 'ls hi queda 'l
recurs de veurers el vas d'ai-
qua: a' clase y no descuidarse
de sapigué la lliço, porque alla-
vors venan las postres del xaco-
lata; 't deixan sense diua'. Oh!
lo que es la economia per aquet
contó,

indicant menja'

l'ensenyan practicament. Si t
 ve una passió de riure, la
passió la pasas tu: de rodillas
 y bravos en cruz. Y que'ls
 dich qu'es una passió com
 la que vaig veure a n' al
 Liceo: no mes hi faltan 'ls
 armats y 'l capitá manaya:
 els noys t'escupan; 'ls ayos t'
 bofeteixan; els mestres t'asso-
 tan, y el directo' t' crucifica:
 fins que ve' 'l dia de resu-
 rreccio, qu'es el dia que l'avi
 be' a buscar-me. Oh! hi avuy
 si'm descuido no'm donan
 salida com a n' al Bon Retiro!

Y al capdevall, perque? perque
vaig di que l'Àfrica comensaba
'ls Pirineos! Jo ho vaig llegir en
un diari! Pero, en fin, m'han
deixat veni, perque l'Directo
faria cualsevol cosa tractantse
de don Pablo Guerrero, qu' es
el meu avi, y jo també soch
Pablo Guerrero, es a dir, Pablito,
perque a mi m' diuhent Pa-
blito Guerrero muy servidor de
ustedes. Yo crech que a n'al
Directo li dehuen fe' pò' ls que-
reros! Per això m'han deixat
veni. Bà, bà! siga pe'l que
vulga, lo cert es que ja soch

aqui. Oh, y lo qu' es aqui ja es
 altre cosa. A n' aqui, ja comen-
 so per no llevarna, perque no
 hi dormo may: a' n' aqui no'm
 pegan, no'm posan de rodillas,
 ni de cara a la paret, no'm
 fan fe' vela y sobre tot no'm
 deixan sense dina': molt al
 contrari, el dina' de ca'l avi,
 no te' comparacio. Si sempre
 menja com els dias que jo
 vivich me sembla que tuiich
 avi per poch anys. L'hi hau-
 ve' d' aconsellar que no menji
 tant, perque jo av' aixó hi per-
 dria avi y dia de resurreccio'.

Lo que m' sab greu, es que a las
vuyt tuiich de marca'.

- mirant el rellotje.

Dos cuarts de dotse. Li tuiich una
vabia a' n' aquet rellotje! Es
l' tuiich enemich que tuiich a' ca-
sa l' avi: si en bonas paraulas
li pogues da' a' entendre que no
arriues a' las vuyt!... Pero, ca' es
torsut com ell sol! Si no que se'
que l' avi el va compra' a Suissa,
creuria qu' es aragonés! Calla!
Ja he trobat un medit: l' posare'
a' las set. Si, pero si l' poso a'
las set, tenint corda, el vespre
estara' a' tres cuarts de quinze!

Que fare'! Com ho fare'! Que li
 fare'!... Meditemos!... Per tot
 te deixo: ja't trich' Li trech
 las minuterar, l'has hi puuto, y...
 justa la fusta: a' las set seran
 las set, a' las vuyt seran las
 set y sempre seran las set.

mirant lo rellotje

Si, pero com hi arribo alli dalt?
Meditemos altre cop!...

Pensant.

Terra roja descoberta!

Tent tot quant diu.

Vinga la taula, ... una cadira, ...
 ja, ja ja! Vinga'l llapis carbo.

Lo preut de la taula es.

eripitori

Ave Pablito, puja aquí dalt, y
el que quiera que me siga

Puja dalt la tauca y fa' lo

que deui.

A las dotse la mes llarga y la
petita a las set. Ma' noy!

Contemplantlo

Semblan llansas del veixal del
pati del col·legi.

- Raizant -

Bueno: ja está feta la gracia.
Molt bé! molt rabe! reparo que
per rellotje presento mes dispo-
sicions que per canari.

Caneta, contemplant lo re-

Amigo! aquest rellotje si que corre;
ave mateix eran dos cuarts de
dotze y ja son las set! Aqui si
que n Torrilla diria ab rahó
allo de:

"Quira detras de la esfera

"algun espíritu yace

"que rápidamente hace

"ambos punzones rodar."

Vamos, ave si que, adios, col·legi!
adios clases! adios Director! Ja
no ms veurem fins a las vuyt
d'aquet rellotje, o que es lo ma-
teix que di: Hasta nunca! Has-
ta la eternidad!! Hasta la vista!!!

Sembla que per poeta faria mes
que per rellotje! Oh! y perquè no
puch se' poeta yo? No anem tant
lluny: el meu cusi Paco, be' fa'
versos! Y que no'ls fa' mala-
ment! Encara m' recordo d'un
que m'hi vaig aprendre de me-
moría, qu' es de lo milló qu' ha
fet.

"Al sol"

=

"Astro divino que en la tierra
imperas,
resplandeciente sol que me ilu-
minas,
que en el pecho, de veras,

clavas una puntiaguda espina
a mis vecinas.

Oh, tui, que en el cielo vociferas con
frases ladinas,

en este mismo momento,

me robas y me quitas la paz, el
gozo, y la tranquilidad
del pensamiento!"

=

Ja no's pot demana' mes! No
hi trobo mes qu' a l'ultima
ratlla s'hi ha' de pendre un
bocinet per poderla acaba'. Na-
da! nada! ja esta' dit. Enich
de fe' com en Paco, y aixis tin-
dre' talent, portare' quants grochs,

sombbrero de copa, bastonet de
moda y seré sielemesino: m
diran el sielemesino don Pablito
Guerrero, sin dinero, porque l
meu cosí no porta mes que dos
valets a la butaca, qu' es l'
uinich que l' hi dona el tio: pero
per aixó gastaré, y tindré ingle-
sos sastres, inglesos sabates, ingle-
sos camisaires, es a' di, tota la
inglaterra industrial. N' hi ha
una pila d' inglesos a Barcelo-
na! Casi, casi, la capital de In-
glaterra hauria de se' aqui! Jo
já ho veig: com ho han de fe'
ds que no tenen cuartos; be' han

de busca' un modus vivendi, y
 per aixó niuigü' com els inglesos
 segons he llegit pe'ls diaris. Y
 tocant ai conquistas, no'm fa' po-
 cas el cosinet! L' Adela, l' Emilia,
 la señoita A, la modista B, la
 cotillaire C, es a' dir tot l' abece-
 dari ab donas: ell no mira fortu-
 nas:

"Desde la princesa real
 "a' la hija de un pescador,
 "ha recorrido su amor
 "toda la escala social."

Are festeija una planxadora del
 a'ehinat. Deu se' molt comodo

teni la promesa vehiua! Yave
que hi penso; encara no he vist
la Carmencita. Que no la conei-
xen vostés a' la Carmencita? Que
no l'han vista may per aquet
balco? Es una nena d'aquí de-
vant que sempre que vrich fes-
tejem pe'l cel-obert. Pero ey! so-
bretot els hi demano que no ho
diguin a' m' en Paco, al cosinet, per-
que ell devia part hi vull, y jo
me la necesito per mi tot sol.

Ah! dech dirlos que jo apesar de
que vrich aquí, per la mona,
no hi vrich per aixó, no, que
ja soch massa gran. A m' a mi

m'agradan mes las menas monas que las monas de Pasqua, però si l'avi ho arribaba a' olora' ho perdria tot: es a' di, perdria la Carmencita mona y la mona del avi, com vaig perdre lo dels Reys per haber tingut la llengua massa llarga. Vaig a' cridarla.

Anant al balco'

No la veig! Com la fare' sorti?
 Si li cantes: "Asomate a'la venetana"... però no li vuy di allò de "cara de limon podrido"... Y si li escribis una carta o li fes uns versos que farien mes efecte. A ferho!

va' a' la taula escriptora.

D'aquí no la veure. No posare
a n'aquesta taula que ve al
frente.

Es coloca a la tauleta

rodona del centre y va po-

sant tot lo que indica.

Vingia, tinte, papé, sobres y ploma.
Com comensarem? Veyam!

Va encaberant las cartas

que indican y lleuant

las que no serveizen es-

quintadas per terra: escri-

uint.

"Adorada prenda mia,
buenas tardes te de Dios."

-parlant.

231
No, no m'agrada: això es del
romanso del soldat y la criada...

escribit

Carmencita de mi vida...

pensant.

Busquem consonant... vida.. vida...

no hi trovo mes que dida: oh!

y a' dida no li vuy da'.

escribit

Vecina de mis entrañas...

pensant.

Quin consonant hi ha?... cas-
tanyas... cabanyas... banyas...

no'm conve banyas, semblaria

el diminuti de ls Pastorets. Tem-

hi una octava real? No, no:

ja's contentava' ab una de sis
cuartos.

escribent

Oh! Carmen, oh!...

parlant

Hi ha' molt os! Fa' molt gaudul'

escribent

Oh! Carmen, oh! Carmen Car-
mencita.

parlant

Dira' que li' gasto' l' nom.

escribent

Mi tierno corazon llega anhelante

hasta ti,

pues desde que te vi,

palpita, palpita y reepalpita.

Vengo a ofrecerte un amor sin-
cero

que ya me tiene muerto,
y te espera en el balcon del cie-
lo-abierto

tu fiel adorador, Pablo Guerrero.

agafa un sobre, don la carta

y para el sobre escrit.

Ajá, já! Ja esta. Ave el sobre.

Me sembra que fara' efecto.

¿Per qui li enviare'? No, lo mi-

llo sera' que li tiri desd' aqui.

- La tita pe' el balco-

A la una, a las dos... ja hies.

Ave a' desa' tot aixó!

al agafar lo tinte se' li

bera per sobre l'apote.

Bó! Ja he fet un bunyol! Di-
moni quina taca! Aquesta si
que es negra! Oh! y l'avi que
m mouva un vol! Potse' ab sabó...
no, no; no fés com l'any passat
ab l'alfombra!... Calla! potse' ab
sal-fumant! Si, si; ve' hi ven-
tan las rejolas! Potse' per la cui-
na n trobare'. A ferho avant
no vingan.

Agafa l'apote y se'n va'

per lo foro esquerra.

Escena 8^a.

D. Pau at una mona de pasta y Can-
dida, aviat Pablito.

=

Can.

Desde duns

Si, senyó, si, ja ha vingut

D. Pau

Sortint

Ahont^o es? No'l veig!

Can. Deura' ser per dintre: jo l'he
deixat aqui.

D. Pau Ja deura' fe' de las sevas.

Can Pot conta'.

D. Pau

Veyent la bata a terra

No la deura' fe', que ja l'ha
feta: mira la bata per terra.

Can.

Veyent lo casquet

Oh! y també' l' casquet.

D. Pau.

Voyent las ulleras

Y las ulleras! Diabte de xicot!

Can. Voste' no'm vol creura... jo no
l'aniria a' buscar may.

D. Pau. Be': sempre tancat a' n' al col-
legi, que vols que fassi? Be'
s'ha de diverti quant se pot
veure las orellas! Jo'm recor-
do que feya lo mateix a' la
seva edat.

Can

ap-

Vamos donchs, ja te' aqui asem-
blarse!

D. Pau. Ves, cridal, ves.

Can.

Criant

Senyoret!

D. Can.

Deixant la muona sobra

de la taula.

Aquest any, per ser l'últim,
 m'he volgut lluhir! No esta-
 ra' poch content!

Can. Senyoret Pablito!

Se'n va' fora esquerra

D. Can. Noy!

Pabl.

Desde dries

"Señores a' que llamar,
 "los muertos suelen entrar
 "por la pared: adelante."

Just y es tira en brazos

de don Can.

Avi! Viva l'avi!

Canta l'himno de Avi-

D. Pau. Estigas, boig, estigas, que m' faràs caure la perruca!

Pabli

Abrasantlo exageradament

"Un año sin verte!"

"Un año sin vernos!"

"Que largo es un año!"

"Que largo es el tiempo!"

D. Pau.

- rient.

Jé, jé, jé! vaia diabló!, vaja.

Pabli Parlem de tot. Y la...?

D. Pau. La mona vols di? Aquí la tens.

Pabli

Arrodillantse devant de

la mona

Yo te saludo mona del avi.

D. Pau. Si, pero avans, es necessari, que

jo m'entervi dels progressos que
 fas a' n' al col·legit, perquè supo-
 so, qu' estaries molt adelantat?

Pabl. Ja ho crech'

D. Pau. Y qu' anirais creixent....

Pabl. Si, senyo', si: creixo molt, ho co-
 nech ab la roba.

D. Pau. Oh! ja ho veig: jo vuy di si crei-
 xas de talent?

Pabl. Pregunti lo que vulgui, ja veu-
 ra com jo...

D. Pau. Be': deixem' ho per despres: are
 vina que vuy ensenyarte una
 cosa que crech que t'agradara'
 molt.

Pabl. Una cosa! Anem donchs. Vina

mona que vuy que tu tambe ho
vegis.

Agafa la mona y se'n va

dehai de don Pau per la 1^a

porta esquerra.

Escena 9^a

D. Ignocent y Cayo, lo primer ab una

carta a' la ma'

4g. Fassi'l favor de dirli que l'es-
pero.

Cay. Y qui li diré qu'espera?

Yg. Jo.

Cay. Ay, vatna! y qui hes jo? vuy
dir, qui es voste'?

Yg. Mh dimoni desencadenat.

Cay. Te raho.

Yg. Que'?

Cay. Que te' raho.

Yg. Si senyo' que la tinich! Y la
tinich tota!

Cay. Bon profit li fassi.

Yg. La raho' es lo que m' porta a-
qui.

Cay.

-ap-

A mourens, rahons!

Yg. Avuy aqui m' han tacat lo que

jo mes m' estimaba y...

Cay. Ay, vaua! Que potsé' era de voste'
el tapete que hi havia a' m' aques-
ta taula?

Yg. Quin tapete?

Cay. 'L qu' he trobat a' la cuina.

Yg. Parlo del honra.

Cay. Mosca! Ja veura: li diré' que
l' espera dom...

Yg.

Donantli una targeta.

Donquili aquesta targeta.

Cay. Molt bé: fassi 'l favor de mo-
lestarse un moment.

indicant que s' atenti

Yg. No vuy molestar-me mes.

Cay. Vuy di, qu' esperi.

Yg. No'm dech espera'.

Cay. Vuy di que segui.

Yg. No vuy seura.

Cay. No'ns entendriam. Vuy di
que... fassi lo que avulga, que
jo avisare' a' don Pau.

Yg. Corrent.

Cay. Home, corrent podria caure.

Yg. Corrent, vol di que esta' be'.

Cay. Ah!

Yg. - molt sech.

Equis.

Cay. ap.

Es una malva'

Cayo se'n va per la 1^a porta

esquerra -

Escena 10^a

S. Ignocent sol

Sembla imposible! Aruy dia ca-
sarse y no viure tranquil, es
una mateixa cosa! Es casats hem
d'ana tot lo dia ab uns ulls com
unas taronjas, o' mes ben dit a'
salto de mata per aqueixa pla-
ga de Benovios tant amans de
la dona del proxim! Oh! y are
son els vells, els que se'n van
d'aquet mon, ls que ab descaro

faltan a tant sagrat manament!
 Si; perque segons m'ha enterat
 aquest que canbia gommas a
 baix a la porteria, el tal don
 Pau Guerrero es un senyo que
 passa dels xexanta! Ja li arre-
 glare' jo 'ls comptes per mes que-
 rrero que siga! Xexant' anys
 y encara te humor de fe' versos
 a la Carmen! A la meua dona!
 Xexant' anys, y encara te'l
 desvergonyiment de posa aqui.

llegit la carta.

"Mi tierno covaron llega anhelan-
te hasta ti"

Pero, aquest' home be debia

sabé' que la Càrmen era casada,
y qu' aquesta carta podria venir
a mas mans! ~~Deu~~ se' boig,
com tants altres, e' lo mes facil
es que deu ser un burro! Si,
perque' l' home qu' escriu aixó
de....

lleguit

"y te espera en el balcon del cielo-
abierto."

parlant.

Jo si que li haig d' obrir el
cap.

Escena 11^a

Dit y D. Pau que surt ab l'ayó que
se'n va' pel fondo

=

D. Pau.

Ab la targeta a' la ma'.

Servidor...

yq.

ap.

Aquet deu ser!

alt.

Parlo ab don Pau Guerrero?

D. Pau. Molt servidor.

ap.

Fa' cara de pocos amigos!

Tot aquesta escena don Pau

com atònit y D. Ignocent

molt concis, molt sech y

fort.

Yg.

ap.

Fa' cara de benheit!

D. Pau Si es servit, segui....

Yg. No muy seure.

D. Pau

ap.

Sembla molt atent?

Yg.

ap.

O no'm coneix, o' ho fa' veure!

D. Pau

Uegint la targeta

Vosté es don Ygnocent Guerra?

Yg. Si, senyo: el vehi d'aquí'l

devant.

D. Pau Ah! vosté es vehi? Segui home.

Yg.

Ja estich bé!

-Pausa-

D. Pau

-ap-

240
Vejam que voldrà aquet mal
gènit!

Yg.

ap.

Y segueix fent el tonto!

D. Pau.

ap.

Això durarà fins demà!

alt

Vostè ha riigut?

Yg.

A matarlo.

D. Pau.

ap y aixecantse

Bomba!

- alt -

Que diu are!

Yg.

Lo què ha sentit!

D. Pau

Home! permetim què ho dup-

ti.

Yg. Donchs no ho dupli, qu' es aixis.

D. Pau.

-ap-

Ba! Aquet deu temi padri, y
per aixó va' ab la mona.

Yg.

agafantlo

Escolti. Jo soch casat.

D. Pau. Jo me'n alegro.

Yg.

Jo, no!

D. Pau. Bé, per aixó no renyirem.

Yg.

Jo soch casat y...

D. Pau.

Ja ho sabia

Yg.

agafantlo ab o'bra

Voste' ho sabia!

D. Pau.

Home! Si ara m'ho acaba
de di

Yg.

-Deixantlo-

No fassi 'l tonto

D. Can. El tonto deu se' veste'!

-ajp-

Ja 'm carrega!

Yg.

cridant

No m'atipi.

D. Can.

cridant mes

Bé! no cridi!

Yg.

Pe 'ls set claus...

D. Can.

Pe 'ls vintitres! Que s'ha pen-
sat? Que s'creu qu' aqui es

la plassa de toros? Si es que

te' mal genit, penjis! qu' aqui
cada qual te 'l seu.

Yg.

No 'm busqui 'l cos!

D. Can.

No hi busco res; y entengui

què a m' aquesta casa, mi l' amo,
que soch jo, acostuma a moure
aquets escandols.

4g. Aixís m' agrada! veig que es
valent.

D. Pau No senyó: jo no soch res.

4g. Ja ho veig que 's molt poca cosa.

D. Pau molt exemat

Acabem d'un cop.

4g. Així vuy jo; acabem.

D. Pau Bueno, donchs, fassi 'l favor de
passa' la porta que jo a' vostre'
no 'l conech per res, y no hi vuy
tractes.

4g. Oh! ja ho veig que ab mi no hi
vol tractes, ja ho se' que no 'm

coneix per ves, y fins veig que
li faig mora.

D. Pau. Si, senyo', molta.

Yg. Quin descaro'!

D. Pau. Eh'!

Yg. Digui: que faria voste' al meu
puesto?

D. Pau. Jo, que faria jo pregunta?

Yg. Si.

D. Pau. Home, anar men ben lluny.

Yg. Per fe' 'l seu fet?

D. Pau. Si, senyo'.

Yg. Per no destorbarlo?

D. Pau. Es cla'

Yg. Es forch, molt forch! Las servas
contestacions fant, com ja he

dit avans, que tinga de matar-
lo.

D. Pau. Pero de que's queixa?

Yg. Sápiga per si no ho sapo, que
ho sé tot.

D. Pau. Jo no sé res.

Yg. Sé que l'estima.

D. Pau. A n' aquí?

Yg. A la meua senyora.

D. Pau. Molt senyora meua.

Yg. Meua, pero ben meua.

D. Pau. Si, home, si de vosté

Yg. Y sapiguent que l'estima...

D. Pau. Qui l'estima?

Yg. Qui? Vosté.

D. Pau. Jo!... jo!!... jo!!!

Yg. Qu'ho negará'?

D. Pau. Si senyo' ho nego'

Yg. Y aquet pape'! Y aquesta firma!

D. Pau queda petrificat con-

templant el pape' que don Ygnat,

cent li ensenya sense deixar-

lo.

De qui es aixó'?

D. Pau. Jo que se'

Yg. Ah! Conque, no ho sab'?

D. Pau. No senyo'.

Yg. Moviu! Consonquis... y are
parli, contesti! Que diu are?

D. Pau. Jo que dich'?

Yg. Si.

D. Pau. Que voste' esta' bonvatao'!

Yg. Aixó mes! Armas! Armas!

D. Pau Porras! Porras!

Yg. Ja no puch mes! Busqui pa-
drins

D. Pau Be', qu'ho diu de sério?

Yg. Si, senyo': jo dech matarlo.

D. Pau Pero, home de Deu!

Yg. Haiig de veurem la seva
sanch.

D. Pau Pero, sant cristia'!...

Yg. A las set soch aqui ab pisto-
las y padrins.

D. Pau Pero, entengui...

Yg.

anantxen

Busqui 'ls seus.

D. Pau Mbiri que....

Yg. A las set en pint.

D. Pau. Pero...

Yg. A las set.

-se'n va'.

Escena 12^a

D. Pau sol.

Queca alelat sens sabi'ho
que li passa ab la targe-
ta a la me'.

Ay, ay! Y ho diu de veras

aquest home! Y es cert qui esta
convensut que jo, pobre de mi,
li busco la dona, que ni tant sols
conech ab tot y ser vehins!

Reflexionant.

Pau! Pau! Pau! Aquest home
t' matara si es que tu no'l
matas a n'ell! Aquet don
Ygnocent.... no; jo no trinch
prou sanch feda per mata'a
un ignocent sense mes ni mes:
encara que l'ignocent a n'
aqui soch jo! Ell no es mes
qu'una fiera... una hiena...
un nevon... dos nevon, per
no dir mitja dotzena. Y diu,

busqui padrins! D'ahont ls
 trauvé' si' ls meus ja son morts!
 Y que a las set tornara! No
 mes me deixa temps que per
 pensarm'hi: si perque are no
 mes son dos quarts d'una.

Moua'l rellotje y queda com
 alabat uniautiel.

Las set!! Las... set! Com pa-
 san las horas! Ja no'm coje.
confesado! Pero, no, no pot
 eser! Pau! tu no estas bo Pau!
 Potsé' es el rellotje 'l que no es-
 ta bo! Ja no se' de que me
 las hech: surtim de duptes.

-Cridant-

Cayo! Cayo!

Escena 13^a.

Dit y Cayo

Cay. Mana senyo'?

D. Pau. Veyas que te' aquest rellojé?

Cay. Que vol que tingui, va' molt...

D. Pau. Molt que'?

Cay. Molt malament.

D. Pau. D'aixó ni queixo. No deu tenir
corda.

Cay. Si aquest demati mi he dat.

D. Pau. Deu esta' tocat com aquest qu'ave acaba de sorti.

Cayo ha pujat a arreglarho.

Cay. Ay vatua! Si la té tota.

D. Pau. Allavors sera' arritat que seran las set!

Cay. Que's estrany!

D. Pau. Potse' estigan enganxadas las mulleras.

Cay. Ay, vatua! Qu'es aixó!

D. Pau. Que'?

Cay. Qu'estant puitadas

D. Pau. Puitadas?

Cay. Com li dich; y al carbo.

D. Pau. Com dimoni... Vamos, jo no

se ahont trich el cap.

Cay.

cap. anantien.

Ahont voldrà tenirlo: sobre'l
coll!

Escena 14^a.

Dit y Candida que surt molt depressa

al lo tapete eremat.

Can Don Pau! Don Pau!

D. Pau va passejantse molt

agitat y ella va seguintlo

fuit a son temps.

D. Pau. No hi soch!

Can. Ay, senyo, quinna desgracia!
Escolti.

D. Pau. No hi sento.

Can. No li deya! Miri... miri!...

D. Pau. No hi veig! He perdut tots los
sentits! Ya no soch d'aquet
mon!

Can. Es que...

D. Pau. Deixeu-me! No soch a casa!

Can. Es que l' tapete...

D. Pau. Que li passa a n' al tapete?

Can. Que l' he trovat cremat a la
cuina.

D. Pau. Foch! foch!

Can. Pero senyo, que te'?

D. Pau.

Parantre.

Ah' ets tu Candida! Que pasa?

Can. El tapete cremat.

D. Pau. Cremat! També ho estich jo de cremat.

Can. Aixó ho deu habé fet lo senyoret.

D. Pau. Ah' ho ha fet en Pablito! Bé, del mal al menos. Jo creya qu' ho habia fet aquella bestiassa qu' acaba de sortir.

Can. Bestiassa!

D. Pau. Si, Candida, si. Un animal raro en forma de vehi d'aquí l' devant.

Can No entench!...

D. Pau Som dos que no ho entenem,
perque jo'm trobo ab igual cas.

Can

ap.

Que li deu passa'!

D. Pau Veyas, veyas ahont'es el noy.

Can

Aqui ve'.

Veyent sortir a Pablito: se'n

va' pe'l foro esquerra

=
Escena 15^a
=

Dit y Pablito
=

Pablí

Sunt molt pausadament mirant fieso la etiqueta de una empolla d'aiguardent y anant a seure a n'al sillo de pente la taula escriptori. D. Pau se retira al fons, per no ser vist per Pablito, fuit a son temps.

Beure o no beure! Eco il pro-
blema!

D. Pau

ap.

Que voldra' di aixó!

Pablí

Llequit la etiqueta.

"Amis catalan. El Gallito. Pas-
qual y Baja - Gerona" Vamos

raquets senyors mereixen que ls

hi donguin una creu! Es un any
molt vebo! " El Gallito " Be' podria
dir Pablito que seria dels meus!
Y es molt dol! Ja ho crech!

D. Pau

ap.

Que dimoni diu!

Pabl.

N'he vegut tres copetas que ja'ls
dich jo qu'han fet efecte

D. Pau.

ap.

Com!

Pabl.

Oh! y apesar de que es molt
dol, me sento aqui dins una es-
calfo' que....

D. Pau.

ap.

Dimontri de xicot! Sols ell me
faltaba!

Pabl. Si l'avi ho sapigués...

D. Pau

ap.

Ja!

Pabl. De seguir que no'm voldria mes.

D. Pau

-ap-

Aixo es lo que hauria de fe!

Pabl. Are si que'm trobo en disposicio
de contesta' a' totas las preguntas
que'm fassi: o' si no, a' la proba.
Figuremnos que l'ampolla es l'
avi, y jo soch jo. A ferho.

D. Pau

ap.

Veyam en que parava!

Pabl. Are pregunta l'avi...

D. Pau

Que s'haura anat acostant

a'm' ell, diu:

Es això lo que tu aprens a n' al
col·legit?

Pabl. No, senyo, no; pero ab l'alegria
de la mona...

D. Pau. De quinia mona?

Pabl. De la que voste' m'ha dat.

D. Pau. De la qu'has agafat ab la bo-
tella d'aiguardent que tens
al devant, y que veig que
ni falta mes de la mitat!

Pabl. Oh! es que's d'allo' mes bo!
creguim! Es un gallito molt
bo' per fe' gallets.

D. Pau. Jo si' que te'ls fare' fe'. Que
siga la primera y ultima ve-
gada que toquis res sense per-

mis, ho tens entes?

Pabl. És que jo m'creya...

D. Pau. Mal cregut.

Pabl. No hi tornare' mes.

D. Pau. Ja ho veurem

Pabl. 'M perdona?

D. Pau. Perdonat, pero...

Pabl. Si? Donchs vinga el abraço de
reconciliación!

Abraçantlo continua-

ment.

D. Pau. Fug, home, fug.

Pabl. Un altre!

D. Pau. Vols esta' quiet?

Pabl. Un altre!... un altre!... un altre!...

D. Pau. Fug que m'fas pesigollas!

Coll. Adios pues bujo hasta la
muerke.

Se'n va' comicaument

=
Escena 16^a
=

D. Pau sol

=
Diabte de criatura! Te'
unas agudetas capás de
te' perdre la serietat a' un
difunt de quinze dias! Es
molt cert que fa' endiabla-
duras en gran, pero sem-

pre's guarda la defensa
per l'últim, o milló dit, una
graciositat! Moltes vegades
m'ha' sorti de casillas, y mes
du' no cop sino que penso que
s' fill del noy gran y que'l
noy gran també me'n habia
fet a l'alsada d'un campana,
hi estat determinat a' enviar-
lo a' dita al costat dels seus
pares perquè prohibin ells de
pararlo, perquè lo que's jo,
la civitat, no m'hi veig en
cor! Però no puch, l'estimo
molt, y nada... Venhen!
Ave hi penso! Lo que'l hi

deya! Ell ha fet que no'm
recordés mes del disgust qu'
he tingut ab el aimple d'
aqui l' devant! Oh! hi ha
dit que tornaria, i pero ca!
ja no se'n deu recorda,
ja li deu habé passat de
seguí! N' obstant estem pre-
vinguts per lo que pogués
ocorrer: encara que d'aqui
a las set... son tres cuarts
d'una... encara tardava a
veni

=
Escena 17^a
=

D. Pau. y D. Ignocent

=

Yg.

Que entra ab una botella

d' aiguardent - pastel-

carta y pistolas -

Ja soch aqui

D. Pau. Com!

Yg. O milló dit: ja torno sé aqui.

D. Pau. Jo ja fa' rato que hi soch.

Yg. Vosté no m' esperaba?

D. Pau. Home, la veritat, no m' creya

que tornés tant prompte, pero

casi m' felicito de veurel aqui

altre vegada, pues m' dona

a entendre qu' haura' compres

la meua ignocencia, y s' hau-

va' fet càrrech de la seva
obcecació...

Yg. La meua, que'?

D. Pau Aixís m'ho explica el present
ab que'l veig carregat.

Yg. El carregat soch jo!

D. Pau Si, senyo, si, vosté; y lo
que sento es que hagi fet
aquet gasto per una sim-
plera.

Yg. Simplera! Aixó mes! És a
dir que a la imperdonable
falta, encara hi anyadeix
la burla?

D. Pau. Are si que no l'entench.

Yg. No m'entent?

D. Pau. No senyo.

Yg. Acabem d'una vegada.

D. Pau. Com vosté vulga: acabem.

Yg. Fa' mitj' hora que'l conech
y tres quarts qu' estai de mes
en aquest mon.

D. Pau. Esta' enganyat!

Yg. Estich enganyat! Encara con-
fesa?

D. Pau. Si confeso o no, no s'hi fi-
qui; en qu' estio' de religio'
cada cual fa' lo que li sem-
bla.

Yg. Basta ya!

Ensenyantli la ampolla

Coneix aixó?

D. Pau Si, senyó.

Yg. Con que ho coneix?

D. Pau Si, senyó, si: es una ampolla.

Yg. el pastel.

Y aixó?

D. Pau. Home, aixó per lo que's veu, es un pastel, que'l que l'ha fet, deu se' un mal pastelero.

Yg. El pastelero es vosté. No l'hi ha' bastat l'ofensa que m'ha fet ab la carta qu'he tingut la sort de que vinqués a' caure a' las mevas mans, que encara ha tingut el desvergonyiment d'

envia' aquesta ampolla y aquest
pastel?

D. Pau. Y quin pastel es aquest?

Yg. El que l'hi ensenyo.

D. Pau. Vull di, quin enredo es el
que se m'arma?

Yg. Encara negara'?

D. Pau. Nego, y renego: no, renega'
no, que's peccat.

D. Ignocent ha agafat

l'ampolla que Pablito

ha deixat sobre la taula

y després de cotejarla ab

la quell porta, diu:

Yg. Ja t'rich probas: miri, ven?

llegint -

" Amis catalan. El Gallito Ho
ven bé? Son germana.

D. Pau Me'n alegro: per molts anys.

Yg. Agafantlo per la sola-

pa

Negara' encara qu' aques-
ta ampolla procedeix de
voste'?

D. Pau Si, senyo': ho nego.

Yg.

Reparant ab la matilla

que porta a' la solapa

Pero, que miro! Y aixó sab
lo qu' es?

D. Pau. Saber ho no, pero m' ho pen-
so. Aixó deuenhen se' particu-
las de la mona qu' he do-

nat al meu net.

Yg. No té vosté mala mona! Aixó
lo qu'és, que s'ha embrutat
echantla de pastisse al arve-
glá ab tan mal gust el pas-
tel qu'enviava a la Càrmen.

D. Pau. Altre vegada!

Yg. Encara vol mes probas?

D. Pau. Bé, probas; de que probas?
Si aixó a mi no'm proba
rés.

Ygnocent qu'ha cullit
els papers de terra
llevats a son temps
per Pablito, y després
d'habe llegit los en-

encabesaments, lo hi va

presentant.

Yg. Donchs aixó li provará.

D. Pau. Què?

Yg. Aquestos encabesaments de carta que ab tan mala sort per vostre, ha deixat per terra, y que m'proba la seva baixesa de modo que no admet duple.

D. Pau.

-ap-

Estaré despert!

Yg. Llegeixi.

D. Pau.

Llegint

"Adorada prenda mia,

"buenas tardes te de Dios."

Be', y que'?

Yg. En vol mes? Llegeixi.

D. Pau

Elegint

"Commencita de mi vida."

-ap.

Com pot ser!

Yg. Encara en vol mes? Vagi lle-
gint.

D. Pau Ja no hi veig!

Yg. Fa' bé, perquè aquesta es la
que'l compromet. Escolti:

Elegint

"Vecina de mis entrañas."

Parlant

Encara en voldrà mes?

D. Pau No senyo': ja'n tinc prou

y encara 'm sobra.

Yg. El que sobra es un dels
dos.

D. Pau. És vostè, y ja pot anarsen.

Yg. Vostè es el que hi es de
mes: a' si aquet fi, ja he
portat armes.

=

Escena 18^a

=

Dits y Pablito que surt sense
qu'ells se'n adonquin

=

Pabli. Que no dinem?

D. Pau. Las armas, per res las necesi-
to.

Yg. Vull matarlo, vull matarlo!
ho sent?

Pabli

-ap-

Bon modo d'agafa' gana.

D. Pau. Aixó es una calumnia! un
embrollo! y s'ha de buscá
una solució.

Yg. Jo ja la tinc.

D. Pau. Doncas, diguila.

Yg. Hi ha tres solucions. Armas,
armas, armas.

Pabli

Que ha pujat dalt la tau-
la dui ab lo regla a la

ma'

Si arma no tienes con que
 darle muerte,
 toma, ahí va; verdugo! mi
 cuchillo.

Evantli el regla.

=

Escena 19^a

=

Diti y Cayo pe' el fondo.

=

Cay.

sortid

¿Um escándol!

Yg. Descarar!
D. Pau Pablito!
Cay. Senyoret!

Aqueixos versos deu-
heu dirse casi a' un
temps.

Pabl. No apurarse! Ya baixo.

Ho fe'

Cay. Que tenen?

Yg. Re!

Pabli Que passa?

D. Pau Molt.

Yg. No habenthi ja cap duple
de que voste' ha portat aquet
regalo a' casa oneva...

Cay. Aturis si es servit: he sigut

qui l'hi ha portat.

Yg. Es igual: estant convenent
de que vosté ho ha enviat...

Cay. No, senyo, no; es el senyoret
Pablito qui ho ha enviat.

D. Can. Em Pablito!

Yg. Aquet men!

D. Can. Tu has enviat aixó a'n' al
senyo'?

Pabli. No, senyo, no: a'n' al senyo,
no l'hi he enviat res jo.

Yg. Ho sent? No tractin de com-
prometre a'n' aquesta pobre
criatura.

Pabl. Jo ho he enviat a' la Carmen-
cita, a' la mena d'aquí'l

devant.

Yg. A la meua filla!

D. Pau. Ave ho comprench tot! Com que li soch padri y avi, té'l mateix nom y apellido que jo, y vosté s'ha figurat...

Yg. Ah! ja entench! Y com la meua filla es diu Càrmen com la seva mama'....

D. Pau. Ho veu clà don Ygnocent, com l'ignocent era jo?

Yg. Es una criaturada, pero' hi ha'l seu descaro y jo com a pare...

Pabl. Bé, no s'apuri per això: tot pot arreglar-se. Avi dema-

ni la ma' de la filla del se-
nyo', que jo'm casare' quant
vulquin, y aixis tot quedara'
arreglat.

Tot això ho ha dit al

tó molt grave y coruich

D. Pan. Calla, brig, calla!

Yq. Be' te' prou pit!

Cay. Ay natua! que's valent!

=

Escena ultima

=

Diti y Candida

=

Can.

Justit

Don Pau, quant vulgui el
dina' es a taulo.

Pabl. Gracias a' Deu!

D. Pau Si vol, no's mogui, dinarà
ab nosaltres.

Gg. No, moltes gracias.

fent ademant de marca'.

D. Pau. No fassi compliments.

Pabl

Interceptantli el pas.

Voste' no surt d' aqui, sue-
gro del porvenir. Vull que
tasti el pastel y l' anis del
Gallito qu' he enviat a la
seva noya, que li dich qu'
es de número huí, y a las

postres, ja veurá qui'ns
brindis. y quina bulla!

Yg. Acepto donchs.

D. Pau. Si, home, aixis oblidarem
el disgust que'ns ha donat
aquet ab la mona de Pas-
qua y la semi-mona qu'^o
ha agafat.

Pabli. Vaja en marxa.

adelantantse al prosceni

D. Pau

Determinatlo.

Ahont vas are?

Pabli. Calli, home; com mes serem,
mes viurem.

- al públich -

No diguin que res se'ls dona:

vinguin a' tasta' l' "Gallito"
que m' ha dat tan bona estona.
Avuy convida en Pablito
a' que probin tots "La mona"

Iron.

